

הַיָּמִים: כִּי יֵרָאֶה כִּי אֵזְלַת יָד (דְּבָרִים לח, לו), שְׁהוֹלַכְתָּ בְּגִלוֹת, וּבָהּ עֲתִידִין יִשְׂרָאֵל: שְׁלֵא יִמְצְאוּ הַלְכָה בְּרוּרָה בְּכָל מְקוֹם (שְׁפַת קִלְחָב) בְּגִלְלַת הַחֲשָׁד שְׁקִים בְּהִיצוּנִיּוֹת [בְּגִלוֹת]. וּבוֹ: בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם (אִיכָה ג, ו) - זֶה תִּלְמוּד בְּבָלִי (סְנֵהֲרִין כד, א). אָבֵל מִצַּד הַפְּנִימִיּוֹת [עוֹלָם הָאֲצִילוֹת]: אַחַת הִיא לְאִמָּה בְּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָהּ.

וּבָהּ עֲתִידִין יִשְׂרָאֵל שְׁלֵא יִמְצְאוּ הַלְכָה בְּרוּרָה בְּכָל מְקוֹם (שְׁבַת קלח:) בְּגִין חֲשָׁד דְּקָאִים לְבַר. וּבָהּ: בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם (אִיכָה ג, ו) דָּא תִּלְמוּד בְּבָלִי (סְנֵהֲרִין כד:). אָבֵל מִסְטָרָא דְלִגְו, אַחַת הִיא לְאִמָּה בְּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָהּ.

אָו: לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, [הַבְּנִים] - שְׁהֵם שְׁנֵי מוֹשִׁיחִים, שְׂאִין מִי שְׂיִכּוּל לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיהָ כֻּלָּל לְהִרְעֵ, בֵּינָן שְׁהִיא מִתְחַזְּקַת עֲלֵיהֶם. שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם - מִהַגְּלוּת. אָו: וְאֵת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ. אֵלוּ מוֹשִׁיחִים שְׂמוּכָנִים לְלַכֵּת לַעֲשׂוֹת נִקְמוֹת בְּאִמּוֹת הָעוֹלָם.

כְּדִין לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים אֵלֶיךָ תִּרִין מוֹשִׁיחִין, דְּלִית מֵאֵן דִּיכִיל לְמִקְרַב לְגַבְהָ לְאִבְאָשָׁא כְּלָל בֵּינָן דְּאִיְהִי מִתְתַּקְּפַת עֲלֵיהּ. שְׁלַח תִּשְׁלַח אֶת הָאֵם מִגְּלוּתָא, כְּדִין וְאֵת הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֵלֶיךָ מוֹשִׁיחִין דְּזַמְיָנִין לְמַהֲרָא לְמַעַבְדַּנְךָ נִיקְמִין בְּאִמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה.

אָו: כְּצַפְרִים עֲפוֹת כֵּן יִגַּן יְהוָה צְבָאוֹת⁹⁶ (יִשְׁעִיָּה לא, ה) [ה' צְבָאוֹת] - זֶה צְדִיק⁹⁷ שְׁתַּקֵּן עַל יְדֵי אוֹתָם בְּעֵלֵי קְבֻלָּה. שְׂמִצַּד עֵין תְּדַעַת⁹⁸ צְרִיף לְסִבּוּל תְּרַבָּה חֲבָלִי מוֹשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: וְהִוְיָתָה עַת צְרָה וְגו' (דְּנִיָּאל שם, א). אָבֵל מִצַּד שֶׁל עֵין חַחִיִּים: כֵּן יִגַּן יְהוָה צְבָאוֹת. וְכָל הַנְּשָׁמוֹת תַּחְזוּרְנָה לְמִקְוֵמוֹתֵיהֶן בְּמִנוּחָה גְמוּרָה, מִצַּד שֶׁל אִימָא [שְׁהִיא נִקְרָאת]

כְּדִין כְּצַפְרִים עֲפוֹת כֵּן יִגַּן ה' צְבָאוֹת (יִשְׁעִיָּה לא, ה) דָּא צְדִיק דְּאִתְתַּקֵּן ע"י דְּאִנּוּן מֵאִרֵי קְבֻלָּה. דְּמִסְטָרָא דְעֵץ הַדַּעַת אֲצִטְרִיף לְמִסְפַּל כְּמָה חֲבָלִי מוֹשִׁיחַ, דְּכִתִּיב וְהִוְיָתָה עַת צְרָה וְכו' (דְּנִיָּאל יב, א). אָבֵל מִסְטָרָא דְעֵץ חַחִיִּים, כֵּן יִגַּן ה' צְבָאוֹת (יִשְׁעִיָּה לא, ה). וְכֻלְהוּ נִשְׁמַתִּין אִתְהַדְרִין לְאִתְרִיְהוּ בְּנִיחָא דְכֻלָּא, מִסְטָרָא דְאִמָּא שׁוֹפְרָא עֲלָאָה,

96. עיין קנאת ה' צבאות עמ' צד-צה, איך רבינו מפרש הפסוק: "כצפרים עפות כן יגן ה' צבאות" - צפרים עפות - אלו הנשמות שיצאו מן העולם הזה וצריכים להתלבש בתוך הקליפות, וההגנה שלהם באה מצד "ה' צבאות" - כי השם הזה הוא המגן בסוד הקשת".

97. עי' זהר בראשית ח"א, כא, ע"ב.

98. עץ הדעת, רמז לבעלי הפשט.